

Agapornis Personatus Wildkleur, zwartmasker dwergpapegaai

Herkomst en woongebied:

Noordoost-Tanzania. Hun woongebied is de droge savanne, grasland met hier en daar acasia's, apenbroodbomen en kreupelhout. Ze voeden zich hoofdzakelijk met verschillende graszaden en bessen. Om aan dit voedsel te komen brengen ze een groot deel van de dag door op de grond.

Uitzicht:

De man en de pop zijn van uiterlijk gelijk. Ze zijn +/- 14 cm groot, hun gewicht bedraagt 40-60 gr. En ze hebben een levensverwachting van 12 jaar. Kop, wangen en kin zijn zwart, op de achterkop overgaand in dof olijfbuin. Om de gehele hals, vooraan uitlopend tot op de bovenborst, loopt een diepgele kraag. De algemene lichaamskleur is groen. De vleugelbocht heeft een smalle gele vleugelrand. De grote vleugelpennen zijn donkergrijs met groene buitenvlag, de ondervleugeldekveren zijn grijsachtig blauw en groen. Stuit en bovenstaartdekveren tonen mauvekleurig op een groene ondergrond; onderstaartdekveren geelachtig groen. Snavel rood, met aan de snavelbasis een witte snavelriem. Ogen donkerbruin, omgeven door een witte ring van washuid. Poten grijs, nagels donkergrijs.

Jonge personatusen lijken op hun ouders, maar zijn doffer van kleur. De kleur van de kop is bruinachtig zwart. Op de bovensnavel bevindt zich een zwarte vlek. Ze zijn nogal stressgevoelig, maar doorgaans minder agressief dan de Fischeri

Huisvesting:

Meerdere dwergpapegaaien kunnen, mits er een vorstvrij nachthok aanwezig is, het gehele jaar door buiten gehouden worden. De personatus is een leuke speelse en heel sociale papegaai. Hij heeft een goed ontwikkeld reactievermogen en intelligentie. Het is erg actieve vogel en hij heeft om zijn energie te verbranden een grote kooi nodig met horizontale spijlen en allerlei speelmaterialen, waarin hij zich ongeremd kan uitleven en de acrobaat uithangen. Hun roep valt heel goed mee in vergelijking met de grotere papegaaien.

Voeding:

Als voeding geeft men een zaadmengsel voor agapornissen, aangevuld met eivoer, kleine stukjes onbespoten fruit, bessen, groenvoer en trosgierst. Belangrijk is dat er in de zaadmengeling niet te veel zonnebloempitten zitten, omdat deze erg vet zijn. Verder mogen vers water, grit en scherpe maagkiezel niet ontbreken.

Voeder **geen** pinda's, ze kunnen schadelijke schimmels bevatten. Chocolade, alcohol en avocado zijn **dodelijk giftig!**

Boeken:

In de handel zijn er meerdere boeken te verkrijgen over Agaporniden. Mijn voorkeur gaat naar de boeken van Dirk Van Den Abeele. Zo is er bijvoorbeeld het "Agaporniden - Handboek en naslaggids" met circa vijfhonderd kleurenfoto's. Aan de foto's en vertalingen van het boek hebben vogelexperts uit verschillende landen meegewerkt. Er is wereldwijd geen enkel boek dat zo diep ingaat op de overerving en mutaties bij Agaporniden als dit boek. Kortom, een unieke Nederlandstalige uitgave, onmisbaar voor serieuze agapornidenliefhebbers en -kwekers.

Link:

BVA, Belgische Vereniging Agaporniden: <http://www.agapornidenclub.be/>